

Jaromír Meixner

Zpracovali žáci ZŠ Brno, Úvoz 55

Ondřej Bílý, Vojtěch Daňhel, Magdaléna Dohnalová, Lucie Fillová, Vojtěch Kryštof, Max Onderka, Matyáš Oujezdský, Vojtěch Hlavenka

pod vedením Mgr. Adama Veřmiřovského

Ve čtvrtek 10. prosince 2015 jsme na škole přivítali v rámci projektu *Příběhy našich sousedů* bývalého hokejistu pana Jaromíra Meixnera. Rozhovor s ním byl velmi příjemný a pan Meixner se hned rozpovídal. Na začátek jsme se jej zeptali na jeho první vzpomínku. Vyprávěl nám o první vzpomínce na bruslení, ale i o náletech na Brno za druhé světové války. Poté nám pověděl i o první vzpomínce na hokej, ke kterému jej přivedl táta. Jako mladý hrál za SK Královo Pole. Poté vznikl nový klub Rudá Hvězda a byli do něj začleněni hráči SK Královo Pole a Zbrojovky Brno. Zbrojovka byla pro Královo Pole rivalem. Rivalství se projevovalo pouze v soutěži mužů, dorost a žáci hráli nižší soutěže. Pak pracoval v Opavě jako stavař a pod jeho vedením byly postaveny dva mosty. Jeho příběh pokračoval v Jihlavě, kam šel na dva roky na vojnu. Vyprávěl i o tom, že dříve neexistoval profesionalismus – hráči chodili do práce, trénovali večer a zápasy byly v sobotu nebo v neděli. V té době žádná výstroj nebyla nebo jen velmi málo. I přesto se pan Meixner nemusel zotavovat z žádného zranění. Pan Meixner byl součástí týmu na mistrovstvích světa v letech 1965 a 1966. V roce 1965 se mistrovství konalo ve Finsku a pan Meixner nám vyprávěl o různých rozdílech mezi východním a západním blokem a dodal zajímavosti ohledně cest do jiných zemí. Říkal, že ve Finsku bylo více čisto oproti našim městům, hokejisté měli též lepší vybavení. Na otázku, zda se v některých zápasech proti sovětskému svazu muselo prohrát, prudce opáčil, že je to nesmysl. Po konci hráčské kariéry se stal v roce 1970 novinářem v Brněnském večerníku a komentoval sportovní dění ve městě. Ve večerníku měl rubriku *Jak to vidí Eiffel*. O komunismu se ne zcela rád baví, ale tento režim pro něj neznamenal nic dobrého. Kvůli komunistům má i jednu ze svých špatných vzpomínek, kdy mohl jet hrát do zahraničí, ale na poslední chvíli to bylo zakázáno. Naopak nejlepší vzpomínka byla, když tým odjel na Vánoce roku 1964 do Spojených států amerických a do Kanady. V USA se na turnaji utkali s národními týmy USA, SSSR, Švédska a Kanady. S radostí vzpomíná na ubytování, které bylo kousek za Coloradem – hotel Broadmoor. Takto velkolepý hotel prý nikdy neviděl. Součástí komplexu byla hokejová hala, tenisové kurty, golfové hřiště, ale i dráha pro motocross. Jednoho dne při snídani uviděl v hotelu kolekci sedmi originálů obrazů Henri de Toulouse-Lautreca. O tomto malíři přečetl mnoho knih a byl to jeho oblíbený malíř. To byl pro pana Meixnera též úžasný zážitek. O rozdílu mezi hokejem dnes a dříve řekl, že se vůbec nedá srovnávat. Dnes je podle něj hokej rychlejší, dříve byl ale techničtější a pro diváka hezčí. Podle pana Meixnera je dnes i menší zájem o hokej. Na závěr jsme se pana Meixnera zeptali na jeho názor na *Hokejové hry 2016*. Hráči rozhodně nebyli nadšení, protože jsou zvyklí na halu, ale akce byla brána jako show pro lidi. Na novou halu za Lužánkami má pozitivní názor a myslí si, že hokej tam patří.